

محاسبه تعداد خاموش کننده های دستی بروش NFPA:

کلیه کپسول های بر حسب عامل با ماده ضد حریق با روش عملکرد ظرفیت و جریان پرتابی ر خط افقی، زمان تخلیه دمای نگهداری و کلاس های حریق طبقه بندی می شوند. لذا با داشتن اطلاعاتی نظیر آنها و تعیین محل از نظر کیفیت نظر و درجه بندی خاموش کننده ها به تناسب میزان خطر محل حداکثر مساحتی که خاموش کننده حفاظت می کند را می توان بدست آورد.

حال با توجه به مساحت تحت پوشش هر نوع کپسول می توان از فرمول زیر تعداد کپسول های مورد نیاز برای هر کارگاهی را محاسبه نمود.

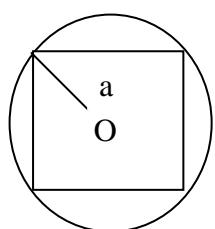
مساحت کارگاه

$$N = \frac{\text{مساحت کارگاه}}{\text{مساحت پوشش کپسول}}$$

با توجه به تعداد کپسول های مورد نیاز نحوه چیدمان کپسول باید طوری باشد که تمام سطوح کارگاه را تحت پوشش قرار دهد. سطح تحت پوشش کپسول عبارت است از مساحت مربعی محاط به دایره ای به شعاع تحت پوشش هر کپسول.

$$r = \text{شعاع تحت پوشش}$$

$$4r^2 = D^2 - 2a^2 \implies a^2 = \frac{D^2 - 4r^2}{2}$$

$$r = \text{شعاع تحت پوشش کپسول}$$

$$D = \text{قطر دایره}$$

$$A = \pi r^2 = \frac{\pi D^2}{4} = \frac{\pi D^2}{4} = \frac{\pi D^2}{4} = \frac{\pi D^2}{4} = \frac{\pi D^2}{4}$$

جدول های ۲ و ۳ بیانگر مساحت قابل پوشش هر کپسول برای حریق های گروه A و B بر اساس طبقه بندی NFPA هستند.

ارتفاع نصب خاموش کننده دستی با توجه به وزن آن ها بر اساس استاندارد NFPA

۱- خاموش کننده هایی با وزن بیشتر از ۴۰ پوند باید به گونه ای نصب شوند که سر خاموش کننده در ارتفاع بالاتر از ۱/۵ متر قرار گیرد

۲- خاموش کننده هایی که وزن کمتر از ۴۰ پوند می باشد باید به گونه ای نصب گردند که در ارتفاع یک متر از کف قرار گیرند.

۳- خاموش کننده هایی که به صورت سیار (چرخ دار) می باشند باید به حداقل میزان ۱۰ سانتی متر از کف زمین فاصله داشته باشد.

اصول پخش و نصب صحیح کپسول های دستی اطفاء حریق:

بعد از محاسبه تعداد کپسول های مورد نیاز با روش استاندارد باید آن ها را به طور صحیح در نقاط مورد نظر کارگاه نصب کرد. خاموش کننده ها باید بر روی ستون ها یا دیوارهای انبار یا مکان مورد نظر به نحوی قرار گیرند که همواره فاصله دسترسی با توجه به نوع کپسول رعایت گردد. این فاصله برای خاموش کننده های گروه A، ۷۵ فوت یا کمتر و نسبت به خاموش کننده های گروه B کمتر از ۳۰ فوت می باشد. استاندارد NFPA روش رسم دایره ای را برای چیدمان خاموش کننده های دستی پیشنهاد می کند.

در نصب خاموش کننده ها باید موارد زیر مد نظر باشند.

- توزیع یکنواخت خاموش کننده ها
- راحتی دسترسی و نبود موانع مؤقت
- نزدیکی به ورودی ها و خروجی ها

- محفوظ بودن کپسول از زنگ زدن و آسیب و صدمه دیدن

مشخصات و تعداد کپسول های موجود در کارخانه

نوع خاموش کننده		کپسولها واحد	نوع خاموش کننده		کپسولها واحد
پودر - گاز	CO2		پودر - گاز	CO2	
وزن	تعداد		وزن	تعداد	
				۱	۳
				۱	۶
			۱	۶	آزمایشگاه فیزیک
			۴	۱	۱
			۲	۱۲	۲
					۳
			۶	۶	۱
					۶
			۵	۶	
					۱
					۶
					۱
					۳

							۴	۳	اتاق کنترل
					۳	۶	۲	۶	تعمیر خانه مرکزی
					۲	۶			نگهداری

محاسبه تعداد خاموش کننده های دستی و جانمایی آن ها در ساختمان آزمایشگاه: از آنجایی که ساختمان آزمایشگاه در نقاط مختلف خود دارای پتانسیل حریق می باشد، لذا خاموش کننده های دستی متناسب با نوع حریق محاسبه و نحوه چیدمان آن در این قسمت مشخص می گردد.

$$N = \frac{S}{X}$$

N: تعداد خاموش کننده های مورد نیاز

S: مساحت کارگاه

X: مساحت تحت پوشش یک کپسول

سطح پوشش دهنده هر کپسول بر اساس حداکثر فاصله دسترسی به دست می آید، حداکثر فاصله دسترسی به کپسول ها بر اساس نوع کپسول و سایز آن متفاوت است و در جدول مربوطه به روش های NFPA موجود است. به طور کلی فاصله دسترسی برای خاموش کننده های گروه A (حریق جامدات) برابر ۷۵ فوت و برای خاموش کننده های گروه B (حریق مایعات) ۳۰ فوت در نظر گرفته می شود با توجه به این که ساختمان دو طبقه می باشد، طراحی برای هر طبقه به صورت جداگانه انجام می شود. طبقه اول (ست ۶ کیلو وات) با رجوع به جدول، استقاده از کپسول B ۴۰ با حدود دسترسی ۳۰ ft توصیه می گردد.

به طور کلی این قسمت را می توان از نظر پتانسیل خطر در گروه مکان های پر خطر در نظر گرفت بر این اساس می توان سطح پوشش دهنده هر خاموش کننده را محاسبه کنیم:

بعاد سالن $12\text{ft} \times 13\text{ft} \times 7.8\text{m}$ است.

برای شعاع دسترسی ۳۰ ft طبق فرمولی که قبلًاً بدست آورده مساحت تحت پوشش در کپسول به شکل زیر به دست خواهد آمد.

مساحت تحت پوشش در کپسول ها

$$R = 30f \implies \frac{4r^2}{2} = a^2 = \frac{4(30)^2}{2} = 1800 \text{ ft}$$

برای یافتن تعداد کپسول مورد نیاز:

$$\frac{\text{مساحت کارگاه}}{\text{تعداد کپسول ها}} = \frac{2215/2}{1800} = \frac{1/3}{\text{مساحت تحت پوشش}}$$

چون عدد به صورت کسری است آن را به سمت عدد بزرگتر گرد کرده و ۲ کپسول فرض می کنیم. با توجه به این که حريق به وجود آمده از نوع الکتریکی خواهد بود، ۲ عدد کپسول ۶ کیلویی از نوع CO₂ پیشنهاد می گردد.
محاسبه برای طبقه دوم (آزمایشگاه شیمی):

نوع حريق در این قسمت C, B می باشد. لذا با توجه به جدول شماره ۲ و با توصیه NFPA از کپسول های نوع پودر و گاز از نوع B-۴۰ با فاصله دسترسی ۳۰ فوت و وزن ۶ کیلوگرم برای محاسبات استفاده خواهیم کرد.

$$N = \frac{\text{مساحت کارگاه}}{\frac{\text{تعداد کپسول}}{\text{سطح تحت پوشش کپسول}}}$$

$$N = \frac{3746}{1800} = 2$$

جعبه های آتش نشانی : FIRE BOX

برای خاموش کننده آب با توجه به محدودیت های منبع، تغذیه دائم آب که نیاز ۶۰ دقیقه ای آب را برای اطفاء حریق تأمین نماید، پیش بینی کرد. برای اطفاء دستی برای افراد باید از تجهیزات موسوم به جعبه آتش نشانی (Fire Box) استفاده کرد. حداقل فشار آب در شاخه انتهایی منتهی به شیر برداشت نباید از ۵۰ psi کمتر باشد. بدن منظور سیستم لوله کشی آب جهت اطفاء حریق به طور جداگانه نیاز است. در جعبه آتش نشانی یک شیر برداشت با قطر ۱/۵ اینچ به صورت فلکه ای یا اهرمی و شیلنگ های برداشت آب از جنس لاستیک یا کتانی دارای قطر ۱ تا ۱/۵ اینچ و طول ۱۷-۲۰ متر که بر روی یک قرقره نصب شده اند قرار دارد. سر لوله مورد استفاده می تواند آب را به صورت جت یا اسپری بپاشد. فاصله هر دو جعبه حداقل ۳۰ متر در نظر گرفته می شود. در صورتی که مساحت نواحی کوچک باشد یا برای طبقات مختلف، باید حداقل یک جعبه آتش نشانی در نظر گرفته شود. برای موقعی که ممکن است کنترل حریق از عهده افراد حاضر در محل خارج باشد، لازم است از طریق کلید اعلام خطر یا خط تلفن تیم عملیاتی نیز با خبر گردد.

در این رابطه :

F: جریان آب مورد نیاز بر حسب گالن بر دقیقه (gpm)

A: سطح زیرینا بر حسب فوت مربع

C: ضریب مربوط به نوع بنا بر حسب کارگاه های مختلف (این ضریب برای محیط ها خیلی کم خطر برابر با ۰/۰، محیط کم خر برابر ۰/۸، برای محیط با خطر متوسط ۱ و محیط های پر خطر برابر ۱/۵ می باشد)

برای بالا بردن ضریب ایمنی می توان به مقدار به دست آمده از فرمول بالا با توجه به نوع خطر ۰/۲۵ اضافه یا کم نمود. به هر حال حداقل جریان آب مورد نیاز نباید از ۵۰۰ gpm کمتر باشد همچنین اگر ساختمان دارای طبقات می باشد

لازم است تعداد طبقات در سطح زیربنا ضرب شود یا مساحت طبقات با هم جمع شود و در فرمول قرار گیرد.

لازم به ذکر است که فایرباکس باید قادر باشد حداقل ۴/۰ لیتر بر ثانیه آب را تا فاصله ۶ متر پرتاب کند. فشار خروجی باید حداقل ۲۰۰ کیلو پاسکال باشد. هر واحد سیستم فایرباکس حداقل می‌تواند ۴۵۰۰ فوت مربع را تحت پوشش داشته باشد. همچنین در ساختمان‌هایی تا ارتفاع ۱۵ متر قطر آب رسانی ۱۲ اینچ در نظر گرفته می‌شود. فایرباکس‌ها را معمولاً ۱ تا ۴ فوت بالاتر از کف زمین نصب می‌کنند.

فایرباکس‌ها، جعبه‌هایی به رنگ قرمز هستند که بر روی آن‌ها علامت F ثبت شده است. این جعبه‌ها دارای قفل می‌باشد و کلید این قفل در محل مخصوص در مجاورت درب جعبه قرار گرفته است. در داخل جعبه شیلنگ‌ها، فلکه‌ها، شیرهای رابط و یک نازل قرار داده شده است. میزان آب مورد نیاز فایرباکس‌ها بر اساس استاندارد ISO مطابق رابطه زیر است:

$$F = 18 CA^{0.5}$$

که در رابطه فوق C بستگی به نوع ساختمان دارد که در قسمت سیلیکون این ضریب برابر $A = 8$ می‌باشد. A مساحت کارگاه بر حسب فوت مربع و F حجم آب مورد نیاز برای آتش نشانی بر حسب گالن بر دقیقه می‌باشد. میزان حجم مخزن را معمولاً ۲۰ تا ۳۰ برابر حجم آب مورد نیاز در نظر می‌گیرند به این معنی که اگر کل واحدها همزمان دچار حریق شوند، به مدت ۲۰ تا ۳۰ دقیقه آب تأمین می‌شود.

محاسبه تعداد فایرباکس ها قسمت سیلکون :

با توجه به اینکه فاصله دسترسی شیلنگ های جعبه برابر 75ft^2 می باشد طبق رابطه NFPA میزان فضای تحت پوشش فایرباکس برابر 4500 ft^2 می باشد و با توجه به مساحت سالن تعداد فایرباکس های مورد نیاز از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$n = \frac{A}{S}$$

A: مساحت تحت پوشش هر فایر باکس

S: مساحت کارگاه

$$n = 2840.6 / 4500 = 31.6$$

تعداد فایر باکس های مورد نیاز

حجم آب مورد نیاز مخزن

$$F = 18 * 0.8 * 2840.64^{0.5} = 767.46\text{GPM} \rightarrow$$

$$\rightarrow \text{حجم} V = 767.46 * 30 = 23023.8 \text{ GPM}$$

فایر باکس ها باید قادر باشند حداقل 4.0 Lit/s آب را تا فاصله 6m پرتاب کنند. در ضمن فشار خروجی باید 200 KPa باشد. همچنین در ساختمان ها تا ارتفاع 15m قطر لوله آب رسانی 2 in و بیشتر از 15 m برابر 5 in در نظر گرفته می شود. فاصله نصب فایر باکس معمولاً $1 \text{ to } 4$ فوت می باشد.

سیستم های کشف و اعلام خودکار حریق:

به کارگیری ادوات کشف و اعلام حریق راهی مطمئن در اطفاء به موقع و سریع حریق می باشد. کاشف های حریق وسایلی هستند که حساس به دود، حرارت، شعله و ... که با توجه به شرایط محیط و محصولات حریق انتخاب می شوند.

در کنترل و اطفای حریق، زمان نقش تعیین کننده‌ای دارد. در صورتی که مأمورین یا سیستم اطفاء حریق به موقع از بروز حریق آگاه نشوند به علت گسترش تصاعدی حریق مهار آن دشوار می‌گردد. کشف و اعلام حریق در لحظات اولیه نقش مهمی در کنترل خسارات دارد.

کشف و اعلام به موقع می‌تواند از وارد آمدن صدمات به انسان‌ها و از بین رفتن سرمایه جلوگیری نماید. روش‌ها و وسایل اعلام خطر متنوع می‌باشند مانند:

روش دستی اعلام حریق: در این روش کشف و اعلام حریق توسط افراد شاغل یا ساکن انجام می‌گیرد. مزیت این روش ارزانی و سادگی آن می‌باشد. سیستم‌های خروجی دستی مبتنی بر امکانات موجود در محل بوده و شامل موارد زیر می‌باشد:

- الف- اعلام دستی از طریق آژیر دستی
- ب- اعلام توسط سیستم الکتریکی
- ج- اعلام توسط بلندگو
- د- استفاده از تلفن

حداکثر فاصله دسترسی افراد در محدوده با کلیدهای اعلام کننده باید ۳۰ متر و ارتفاع آنها از سطح زمین حداقل ۱۱۰ و حداکثر ۱۴۰ سانتی متر باشد.

سیستم‌های اتوماتیک کشف حریق: سیستم اتوماتیک شامل کاشف‌های حریق (دکتورها)، کابل‌های رابط و منبع تغذیه است. این سیستم به دلیل حساسیت بالا می‌تواند در مراحل اولیه آتش را شناسایی و به مرکز کنترل و اعلام حریق گزارش نماید.

فاير باكس ها باید قادر باشند حداقل 4.0 Lit/s آب را تا فاصله 6 m پرتاب کنند. در ضمن فشار خروجی باید 200 KPa باشد. همچنین در ساختمان‌ها تا ارتفاع 15 m

قطر لوله آبرسانی ۲in و بیشتر از ۱۵m برابر ۵in، در نظر گرفته می شود.
فاصله نصب فایر باکس معمولاً ۱ تا ۴ فوت می باشد.

سیستم های کشف و اعلام خودکار حریق:

به کارگیری ادوات کشف و اعلام حریق راهی مطمئن در اطفاء به موقع و سریع حریق می باشد. کاشف های حریق و سایلی هستند ه حساس به دود، حرارت، شعله و... که با توجه به شرایط و محصولات حریق انتخاب می شوند.

در کنترل و اطفای حریق، زمان نقش تعیین کننده ای دارد. در صورتی که مأمورین یا سیستم اطفاء حریق به موقع از بروز حریق آگاه نشوند و به علت گسترش تصاعدی حریق مهار آن دشوار می گردد. کشف و اعلام حریق در لحظات الیه نقش مهمی در کنترل خسارت دارد.

کشف و اعلام حریق : در این روش کشف و اعلام حریق توسط افراد شاغل یا ساکن انجام می گیرد. مزیت این روش ارزانی و سادگی آن می باشد. سیستم های خروجی دستی مبتنی بر امکانات موجود در محل بوده و شامل موارد زیر می باشد:

- الف- اعلام دستی از طریق آژیر دستی
- ب- اعلام توسط سیستم الکتریکی
- ج- اعلام توسط بلندگو
- د- استفاده از تلفن

حداکثر فاصله دسترسی افراد در محدوده با کلیدهای اعلام کننده باید ۳۰ متر و ارتفاع آنها از سطح زمین حداقل ۱۱۰ و حداکثر ۱۴۰ سانتی متر باشد.

سیستم های اتوماتیک کشف حریق: سیستم اتوماتیک شامل کاشف های حریق (دکتورها)، کابل های رابط و منبع تغذیه است. این سیستم به دلیل حساسیت بالا

می تواند در مراحل اولیه آتش را شناسایی و به مرکز کنترل و اعلام حریق گزارش نماید.

انواع کاشف های اتوماتیک حریق

كاشف های حرارتی: این نوع کاشف ها با توجه به مکانیزم و ساختمان خود به صورت اپتیکی و حرارتی حریق را شناسایی می کنند و در دو نوع ساخته شده اند:

- کاشف حرارتی ثابت
- کاشف حرارتی متغیر

کاشف های دودی: این کاشف ها به نور مرئی شعله که دارای طول موج ۷۶۰ - ۳۸۰ نانومتر هستند و جزء کاشف های سریع و مطمئن به حساب می آیند. این گروه شبیه به نوع فتوالکتریک ولی با حساسیت بالا می باشند.

کاشف های گازیاب: این کاشف ها برای تشخیص گاز های قابل انفجار یا گاز های ناشی از حریق به کار می روند این وسایل در واقع نوعی از وسایل اندازه گیری گاز ها می باشند که کاربرد ویژه داشته و در تراکم خاصی از یک گاز یا بخار معین اعلام خطر می کنند.

انتخاب و نصب کاشفها:

موارد زیر بایستی در انتخاب کاشفهای حریق مورد توجه قرار گیرد:
در صورتیکه محل کار ماهیتا دارای شعله، دود، ذرات یا حرارت است نمی توان از کاشف های حساس به ماهیت کار استفاده نمود.

نوع و حساسیت کاشف با توجه به ریسک حریق و ارزش کالاهای محدوده انتخاب می شود.

کاشف ها معمولاً در سقف یا در شرایط ویژه روی دیوارها در ارتفاع بالا نصب می شوند.

برای افزایش ضریب اطمینان کارایی سیستم بهتر است در هر محدوده از دو نوع کاشف استفاده شود که یکی از آن ها حرارتی خواهد بود.
اگر کاشف در سقف نصب شود باید فاصله ای بین یک تا ۴ سقف داشته باشد.

فواصل چیدمان دتکتور ها

سقف های بلند (تا ۴۰ متر)	سقف عادی (حداکثر ۲۵ متر)	انواع دتکتور ها
۱۳/۵ متر	۹ متر	دستکنتر های دودویی
		درجہ یک
		درجہ دو
۱۰/۵ متر	۷/۵ متر	درجہ سه
۱۵	۱۰/۵	دستکنتر های حرارتی
	۶ متر	دستکنتر های حرارتی با درجہ بالا
۴۰ متر	۲۵	دستکنتر دودی بیم (Optical beam detector)

مرکز کنترل و اعلام حریق:

به سیستم سخت افزاری و نرم افزاری اطلاق می شود که اعلام حریق ابتدا به آن مرکز ارسال و مرکز مربوطه توانایی تصمیم گیری و اجرا برای اعلان و هدایت عملیات اطفاء حریق داشته باشد.

نشانگرهای نوری پانل مرکزی کنترل و اعلام حریق:

در مرکز اتوماتیک اعلام حریق لازم است که کلیه ناحیه های حریق بر روی تابلوهای مربوطه دارای نشانگر بوده و به هنگام رسیدن پیام الکتریکی از کاشف های هر ناحیه در صورت لزوم آذیر صوتی نیز به صدا درآید. به هنگام عادی بودن وضعیت چراغ هر محدوده با رنگ سبز و در هنگام حریق چراغ با رنگ قرمز و در هنگام نقص سیستم چراغ زرد مربوط به هر ناحیه روشن

سیستم های خبرکننده حریق:

پیام های اعلام حریق می تواند برای ساکنین، شاغلین یا گروه های عملیاتی باشد که برای هر یک متفاوت خواهد بود. پیام ها می توانند به صورت صوتی، نوری، یا ترکیبی از این دو باشد.

طراحی سیستم اعلام حریق برای انبار کل:

برای این کار نیاز به داشتن اطلاعاتی در مورد نوع کار و احتمال وقوع حریق و مشخصات کالاهای انبار شده داریم:

لیست کالاهای انبار: لاستیک، گونیهای سرخ، لباس های کار، کیسه های بک فیلتر، لوازم یدکی خط تولید سقف سالن از نوع سقف کاذب است.

مکان از نوع خطر متوسط و از نظر تمیزی جز سالنهای تقریباً کثیف در تقسیم بندی NFPA محسوب می شود. لذا دتکتورهای مورد استفاده می توانند از نوع حرارتی و یا دودی باشد.

سیستم مورد استفاده برای مرکز کنترل نیز می‌تواند از نوع conventional باشد، که قادر به شناسایی ۳ برد با ۴ زون(zone) است. ضمن آنکه هر زون قادر به درک ۲۰ دتکتور خواهد بود. در مرحله بعد نیاز به پلان انبار و جایابی دتکتورها با در نظر گرفتن مساحت تحت پوشش دتکتورها که برای هر کدام توسط شرکت سازنده معرفی می‌شود. در اینجا به صورت نمادین با فرض شعاع ۵ متر این جایابی صورت گرفته است.

سپس در آخرین مرحله باید جدول جزئیات طراحی ر مطابق جدول زیر پر و اطلاعات را دسته بندی کنیم.

جزئیات طراحی سیستم اعلام حریق

سیستم و زونهای مشکل	شمع زن	آتش خوار	پوشش	Detector					تعداد زون	تجهیزات مکان
				شعله ای	دودی اپیتک	دودی یونیزه	حرارتی متغیر	حرارتی ثابت		
(m) 10	-	۲	۲	-	-	-	-	۱۱	۱	انبار کل